

Förlåt Alicia

Av: Hannes Fahlin

Del 1

Bakgrund

Dokumentet har skapats för att få en överblick på relationen mellan mig och Alicia. Eftersom jag blev otroligt sorgsen över att Alicia inte ville ses på en dejt, det fick mig att gå igenom relationen och se vart jag kan ha gjort misstag. Dokumentet kan ses lite som ett försök till att bli en bättre person.

Betydelsefulla händelser

Vår personliga koppling började via Tinder den 17 september 2023 och övergick till Snapchat den 19 september. Vår Tinder-konversation fokuserade på våra erfarenheter i Skövde, där jag uttryckte min längtan efter Stockholm och frustration över skolan, och Alicia delade sin brist på entusiasm för sitt liv i Skövde och jobbet på Volvo. Vi bondade över vår gemensamma kärlek till bandet Coldplay, där Alicia pratade om en konsert hon varit på och jag skämtade om bandet. Alicia uttryckte en önskan att skaffa en orange katt och vi pratade även om hennes mamma och lite om Harry Potter. Konversationen avslutades med att vi bytte till Snapchat för fortsatt kommunikation, vilket bekräftade vårt intresse för varandra.

Samma vecka som vi började med Snapchat skulle jag i väg till Stockholm, detta ledde till att jag inte trodde vi skulle träffas inom kort. Däremot visade det sig att Alicia skulle till Uppsala samma dag. Alicia åkte runt omkring klockan elva medan jag själv åkte klockan tolv. Personligen ville jag gå dit samma stund och hälsa, men detta kunde jag inte eftersom jag var upptagen med grupparbete; vilket slutade klockan tolv och därmed missade henne på stationen. Jag skulle möta upp min syster efter jag var framme med tåget, detta bestämde jag under tågresan. Någonstans under tågresan insåg jag att mitt tåg skulle komma fram före hennes, i normala fall hade jag väntat och sagt hej. Eftersom det fanns planer att möta upp min syster när jag kom fram stannade jag inte. Alicia kom fram ungefär tio minuter senare. Under denna helg fanns det flera tillfällen då vi hade haft möjligheten att träffas.

Någon gång under tiden vi pratade bestämde sig Alicia för att färga håret. Jag hade inga invändningar mot Alicias beslut att färga håret, jag var till och med intresserad av att se hur det skulle se ut, men jag kommunicerade inte detta till henne. Enligt mig är det inte min sak att säga ja eller nej till, eftersom det är någon annans kropp och det kommer påverka de mer än mig. Med det sagt, kan intrycket jag gett uppfattats som antingen ointresserad eller missnöjd till och med.

I mitt vardagsrum, har jag ett par tavlor på mina katter som hänger. De hänger lite sporadiskt och ser inte särskilt snyggt ut. Det var någon gång då Alicia märkte och pointerade ut att hon ville komma hem till mig och fixa detta.

Vid ett tillfälle öppnade jag hennes meddelande, jag började svara men skickade aldrig i väg mitt meddelande; hon klagade på att jag inte svarade, kom ihåg att jag bara glömde bort. Det fanns inget tillfälle där jag specifikt frågade ut henne på en dejt förrän vi var vänner.

Vänskap

Det är lite svårt att precisera när relationen började övergå till vänskap men det hände någon gång efter plattformsbyte. Efter detta blev konversationerna mera sporadiska. Detta berodde på ett par olika anledningar, den första var eftersom Alicia och jag hade olika tidscheman; jag var tvungen att gå upp betydligt tidigare än hon, hon gick och lade sig betydligt senare än jag. Detta fick mig att bli mindre intresserad eftersom varken jag eller hon kunde ha några konversationen, vilket också ledde till att jag undrade om en relation mellan henne och mig hade fungerat. Alicia klagade specifikt över att jag inte hade några konversationer med henne efter hon hade slutat jobba, detta var inget jag nödvändigtvis försökte med att ens göra.

För mig vände det från möjlig partner till vänskap, i slutet av september eller början av oktober. Detta är veckan efter helgen i Stockholm. I mitt huvud hade det aldrig fungerat mellan oss, detta på grund av våra olika scheman. För mig var det aldrig att vi blev hundra procent vänner utan att det alltid var en gråzon, men den lutade mot vänner mer än möjlig partner. Det är svårt att veta exakt när Alicia ändrade sin inställning till relationen, men realistiskt skulle det vara i under samma tidsperiod. Vi fortsatte att sporadiskt att prata på Snapchat under hela oktober, inga lika intensiva konversationer som vår första däremot.

Utbjudning på dejt

I slutet på oktober var Alicia på Liseberg med en kompis, vilket jag inte visste om vid stunden, utan jag tänkte att hon var på en dejt med någon annan eller ute med jobbet. Detta eftersom både jag och hon var tillbaka på Tinder samt att jag uppfattade henne som hemlighetsfull just då. Från mitt perspektiv, sat jag i en märklig sits. Det kändes som hon jävlades med mig. Senare under kvällen fick jag reda på att hon var med sin kompis. Det här ledde till att jag inte visste hur jag ska reagera, vilket i sin tur fick mig att försöka ignorera känslan.

Ett annat tillfälle var ett tag efter Liseberg, Alicia hade inte svarat på hela dagen. Vilket jag kom ihåg som skönt men jobbigt. Detta på grund av att jag hade insett att relationen aldrig skulle gå någon annan stans än vart den var i nuläget. I mitt huvud hade det varit bäst om hon slutade svara på meddelanden, samtidigt ville jag själv göra samma sak men uppenbarligen gjorde inte det. När meddelandet senare kom på kvällen upplevde jag en lättnad men samtidigt en stress, eftersom vid det tillfället hade hoppats på att kunna släppa relationen.

Under den senaste tiden hade jag insett att hon fortsatte skriva med andra personer under tiden som mina meddelanden låg och väntade. Tanken kom från att jag hade klickat på hennes profil och därmed såg antalet poäng hon hade och kunde därmed jämföra poängen. Tanken hade också ursprung från att jag tyckte att hennes meddelanden tog en onödig långtid mellan svaren.

Onsdagen den första november skrev jag till Alicia och fråga om hon ville gå på en dejt. Innan detta frågade jag däremot om hon tyckte att hon var ondskefull? Detta frågade eftersom det kändes som att hon lekte med mina känslor med flit, vilket i min värld kändes som att hon var kanske ondskefull; det kunde jag inte veta eftersom jag inte visste om det

var med flit eller inte. Min inbjudan skickades. Efter hon inte hade svarat på tre timmar, skickade jag ett till meddelande där jag i generella termer frågade om jag hade gjort något fel, om det fanns något jag kunde göra för att förbättra mig. Hon öppnade inte det här meddelandet heller.

Det är svårt för mig att säga den exakta anledningen till att hon inte svarade. Enligt mig var detta den sämsta reaktionen möjlig, jag hade inte förväntat mig något än ett nej till svar; men eftersom hon inte svarade alls var det svårt att tyda situationen och veta hur en lämplig reaktion hade varit. Detta ledde till att jag skickade ett till meddelande där jag frågade, har jag gjort något fel, finns det något jag kan göra för att fixa mina misstag.

Eftersom inget svar skickades på varken det första meddelandet eller andra, kände jag att personligen behövde vad jag trodde skulle vara ett sista meddelande till henne, där jag uttryckte hur jag kände om situationen. Det här var första gången som jag reflekterade över relationen mellan oss två. Att skriva meddelandet var svårt, detta på grund av situationen som skulle navigeras. Hon signalerade klart och tydligt att hon ville svara, medan jag ville ha ett avslut på relationen. Därmed skrevs ett avskedsbrev, meddelandet innehöll min syn på hennes ignorering av mitt meddelande, om det fanns något som jag personligen kunde gjort bättre eller liknande och ett lycka till med livet till Alicia, ut ifall det skulle vara sista gången som vi talades vid.

Detta ledde till att Alicia svarade på mig. Svaret lydde till något i stil med, du har inte gjort någon fel och jag ser oss hellre mer som vänner än något romantiskt.

Tack vare dokumentet, är det inte svårt att se varför hon inte var intresserad av att gå på en dejt.

Misstag och Reflektion

Enligt mig finns det flest möjligheter till förbättringar från tiden vi båda befann oss i Stockholm. Detta eftersom, det fanns många tillfällen där jag hade kunnat göra bättre. När jag reflekterar över dagen då mitt och Alicias tåg anlände till stationen med bara tio minuter emellan, inser jag att jag missade en chans att göra vårt möte personligt. Lika så med att hon stod på stationen som ligger fem minuter bort från skolan, men på grund av grupparbetet kunde jag inte lämna för att hälsa. Jag hade bestämt planer att möta min syster och var fokuserad på det. Även om det kändes viktigt då, ser jag i efterhand att jag hade kunnat skapa tid för att åtminstone säga hej till Alicia. Det var inte en fråga om att inte värdera vår tid tillsammans, utan mer ett exempel på hur jag ibland kan bli uppslukad av mina planer och inte ser de små tillfällen som kan fördjupa en relation. När jag tänker tillbaka på dagen vi båda anlände till stationen, jag på spår 19 och Alicia på spår 16, jag kan skylla på praktiska skäl som påverkade mina beslut men de är inte rättfärdigade, som att jag var kissnödig eller att mitt spår inte låg bland resten av spår utan var mera avlägset. Min intention var inte att undvika henne, men i brist på kommunikation kan jag se hur det kunde ha tolkats så. Jag var inställd på att möta min syster, vilket var viktigt för mig då, men i efterhand ser jag att jag hade möjligheten att förmedla att jag bryr mig genom att vänta och hälsa på Alicia, även om det bara var för ett kort ögonblick. Det var inte en brist på vilja att se henne, utan snarare en missbedömning av situationens betydelse. Jag önskar att jag hade insett hur en liten gest kunde ha gjort en stor skillnad i hur hon uppfattade mitt beteende och vår relation.

Det fanns flera tillfällen, inga lika specifika tillfällen då hon var i Stockholm under tiden jag var där. Nog för att mitt schema var tight, en lösning på detta hade varit möjligt genom att bara lägga undan en liten stund för att ses, det hade inte ens behövt vara mer än ett hej. Det här kan ha haft samma effekt som den tidigare situationen, där hon känner mindre intresse eller något annat.

Alicia klagade över att vi inte hade några intensiva konversationer längre första veckan vi hade bytt till Snapchat. Vid det här tillfället hade jag många klockan åtta lektioner och tänkte därför inte att det var någon idé att uppoffra sömn för fler konversationer. Detta var ett dåligt beslut. Alicia uttryckte sig väldigt uppenbart vad hon ville, därmed borde jag försökt att hitta åtminstone en lösning inte bara struntat i det. Det här måste varit något som påverkade henne, med tanke på att det var någon som uttryckt att hon ville göra. Beslutet att inte anstränga mig mer för intensiva konversationer var en läropunkt. Det har lärt mig att det är viktigt att aktivt söka lösningar för att upprätthålla kommunikationen, även när schemat är fullt.

Att bjuda ut Alicia tidigare kunde ha varit en möjlighet, men det är också möjligt att hon inte var redo för det eller hade andra prioriteringar då. Jag vill förstå och respektera hennes tidslinje såväl som min egen. Tillfället där jag frågade var uppenbarligen inte rätt tillfälle. Ett utav de största problemen var hur lång tid det tog att faktiskt explicit bjuda ut henne på en dejt. Ett bra tillfälle hade varit precis till efter Stockholm, detta eftersom, jag faktiskt var fortfarande någorlunda intresserad och möjligheten till att gottgöra situation. Risker finns att på grund av att jag inte bjöd ut henne på dejt, fick henne att känna frustration med att fortsätta prata med mig och att jag kunde gett falska förhoppningar.

När jag tittar tillbaka på en händelse som erbjudandet av stylande och fixandet tavlorna i mitt vardagsrum, kan jag klart och tydligt se i efterhand dels att jag borde varit mera engagerade; hon mer eller mindre tog steget att få mig att bjuda ut henne. Det är uppenbart att jag det var mitt eget fel att hon inte var intresserad att vara något annat än vänner. Antalet gånger som jag nekat hennes försök till att vara något annat än vänner. Det finns tillfällen där jag borde varit mera stödjanden, små saker däribland hårfärgningen. I stället för att vara så velande borde jag varit mera ärlig och kommunicerat på andra sätt. Beslutet att färga håret är något som många behöver verkligen tänka över, eftersom det förändra sättet folk ser på en. Med det sagt, hon hade redan färgat håret en gång tidigare; men historien är däremot inte nödvändigtvis dömd till att upprepas. Efter färgningen borde jag skrivit något som verkligen förankrade henne om att det var ett bra beslut, i stället skrev något generiskt att det såg bra ut.

En annan sak jag borde gjort var att sluta prata med henne. Eftersom risken fanns att jag gav henne falska förhoppningar, och slutligen förstörde min egen psykiska hälsa på grund av sorgen över att inte prata med henne. Speciellt för min egen del, där jag i senare stadie av våra konversationer, där mina känslor påverkades grovt.

Känslorna för Alicia växte overtiden, det var inget som var menat, eftersom jag tänkte att vi var inkapabla i allra största grad på grund av våra hur våra scheman var ur så pass mycket ur synk. Det var aldrig något som jag vare sig kommunicerade till henne eller erkände för mig själv. Min misstanke till att mina känslor för henne byggdes upp var för hon kändes genuin,

var intressant, hade lite humor och kändes nog som en allmänt bra person. Förmodligen tyckte jag också lite synd om henne över en andel saker och kände att hon behövde någon form av stöd. Det vill säga hennes oförmåga till att engagera sig i saker såsom pluggandet till Högskoleprovet eller hennes besvär med sin mamma. Många utav de sakerna kunde jag känna igen mig i, därmed kan relaterbarheten ha spelat roll.

Det är svårt att veta den exakta anledningen eller anledningarna till att hon var tyst till min inbjudan. Eftersom det är omöjligt i denna stund att veta varför hon agera som hon gjorde kan jag därför inte reflektera på hur det kunde undvikits.

Efter hon hade gett sitt svar till dejten och mitt avslutandemeddelande bestämde hon sig för inte svara på min följdfråga till hennes svar. Det var en utmaning för mig när Alicia inte svarade, men jag inser att hon kan ha behövt tid för att bearbeta sitt eget svar och sina känslor. Jag respekterar hennes behov av att ta den tiden. Vid vissa tidpunkter var det otroligt jobbigt, det kändes verkligen som att förlora någon som jag brydde mig om. Vissa stunder var det lugnt och kändes skönt att det äntligen var över men andra stunden kunde det vara raka motsatsen. Under nedgångarna kom alla problem som jag sopat under mattan fram och knackade på axeln, där jag inte riktigt visste hur jag skulle kunna hantera allt samtidigt. Därmed provade min systers metod; alkohol. Tyvärr, fungerade det inte, det är heller inte ett hälsosamt sätt att hantera problem. Under dagar när Alicia inte svarade behövde jag på något sätt hantera alla dessa känslor, vilket ledde till denna text. Eftersom Alicia inte svarade förrän ett par dagar senare, därmed misstänker jag att hon själv behövde ta en stund och tänka över.

Precis som många andra saker i livet kan en hink-analogi användas. Låt mig illustrera hur problemhantering för känslor händer inom mig. Säg att det finns en hink och i hinken fylls upp med problem som uppstår i livet, sällan plockas problem bort och högen fortsätter byggas. Vid en viss punkt är hinken full, därmed spiller problem över. I det stadiet kommer jag bli påverkad av alla problem, jämförelsevis med innan där allt kan ignoreras eller hanterbara problem löses. Tack vare denna text har insett ett bättre sätt att hantera känslorna. Känslorna måste utforskas, där jag frågar mig själv, hur får det mig att känna, hur får det motparten att känna, finns det något som kan göras, etcetera.

En viktig sak som glömdes bort var att flörta. Jag kommer inte ihåg en enda gång under den här perioden där jag flörtade med henne, hon flörtade till och med, med mig. Många personer, inklusive Alicia; gillar att få komplimanger. Självklart är att flörtas mer än bara komplimanger, men eftersom vi inte någonsin har setts i verkligheten stannar flörtandet där.

Jag är tacksam för att Alicia fortsätter att skriva till mig, och jag är medveten om att jag inte fullständigt kan förstå hennes skäl till detta. Jag vill ge henne utrymme att ha sin egen process och kommunicera på sina egna villkor, utan att känna någon press från min sida. Det känns som på ena sidan att hon faktiskt vill vara kompis men ändå kan jag uppfatta att hon enbart gör det för min skull, speciellt efter mitt meddelande. Jag uppskattar våra samtal, men jag vill också vara medveten om och respektera Alicias behov av utrymme. Det är viktigt för mig att vår kommunikation är ömsesidig och inte känns påtvingad. Jag tror att jag tyvärr kan ha satt Alicia i en märklig position, där hon möjligen inte vill fortsätta ha kontakt; medan jag vill det.

Ett tillfälle jag uppfattade detta var på min födelsedag. Där jag inte hade någon att fira dagen med mig, detta på grund av ett par olika anledningar, min oförmåga till att bjuda in folk som inte kom ihåg min födelsedag, oavsett om det var på grund av att de glömde bort eller annat samt att andra inte bodde i närheten av mig till exempel mina föräldrar. Vilket kan ledd till att hon kändes sig tvungen att skriva med mig och visa förståelse till mig, från mitt perspektiv kändes som hon var ointresserad och hade annat för sig. Vilket är helt okej, men det ska inte kännas som att jag kapar hennes tid eller känslor utan att hon vill.

Vägar till förändring

Genom denna djupgående självreflektion har jag insett betydelsen av kommunikation och empati i relationer. Jag inser att lyssna aktivt och att kommunicera öppet är grundläggande för att förebygga missförstånd. Att anamma "jag"-uttalanden för att uttrycka känslor på ett ansvarstagande sätt är något jag kommer att arbeta på, då detta kan hjälpa till att undvika att lägga skuld på andra.

I texten hoppas jag att känslorna och reflektionerna som skrivs om inte bara känns ärliga, men att man förstår att jag faktiskt är ärlig. Det värsta skulle vara om man uppfattar texten som falsk, som om jag skulle gråta krokodiltårar, och inte visar mina faktiska känslor. Även om jag redan använder påminnelser och alarm för att inte glömma bort viktiga saker, behöver jag fortsätta att förbättra mitt sätt att hantera tid för att tillåta mer kvalitetstid med de jag bryr mig om eller för att bygga nya relationer.

Utvecklingen av empati och perspektivtagande är också avgörande. Jag måste börja reflektera över hur mina handlingar och ord kan uppfattas av andra och ställa öppna frågor för att uppmuntra till ärlig kommunikation. Genom att förstå och respektera andras känslor och perspektiv kan jag bygga starkare och mer meningsfulla relationer.

Personlig utveckling är en kontinuerlig process. När det gäller självreflektion och självförbättring, kommer jag genom att regelbundet reflektera över mina beteenden och hålla självkontroll kan jag arbeta aktivt mot att vara den person jag strävar efter att vara. Att uttrycka intentioner klart och sätta gränser är ytterligare steg mot tydlighet i relationernas natur. Detta kommer att inkludera att ha öppna konversationer om förväntningar och önskemål, vilket jag tror kommer att minska risken för missförstånd och konflikter.

Att hantera besvikelse och avslag på ett hälsosamt sätt är också viktigt. Genom att öva på att acceptera avslag utan att låta det påverka min självkänsla och att söka stöd när det behövs, kan jag stärka min emotionella motståndskraft.

Balansen mellan personligt utrymme och närhet kommer att uppnås genom ömsesidig respekt för individuella behov och genom att hitta aktiviteter som både kan göras tillsammans och individuellt, det krävs kommunikation mellan båda parter för att detta ska uppnås däremot.

Denna uppsats har varit ett smärtsamt men nödvändigt steg i min personliga utveckling. Jag är fast besluten att tillämpa dessa lärdomar och sträva efter att vara en mer medveten och omtänksam person till framtida partner och vänner. Jag har uppfattat att jag tidigare varit

nonchalant och ofta tänkt mer på mig än på henne, vilket förmodligen har lett till många av de problem jag stött på nu.

Jag erkänner att förändring kräver tid och tålamod, och jag är redo att investera båda dessa för att uppnå en mer meningsfull och tillfredsställande interaktion med dem jag bryr mig om. Min självmedvetenhet, anpassningsförmåga och ödmjukhet har stärkts under denna process.

Medan jag skrev på den här texten svarade hon på ett orelaterat meddelande, vilket leder mig till nya beslut att ta, ett nytt steg där vi enbart är vänner. Det finns möjligheter att tillämpa dessa insikter i praktiken, om det innebär att fortsätta interagera med henne. Jag är medveten om att jag har mycket att lära, men jag är också hoppfull om att jag kan förändras till det bättre, vilket kommer att påverka inte bara mitt sätt att kommunicera med henne, utan även hur jag närmar mig alla relationer i mitt liv.

Del 2

Nytt försök

Den här delen kommer vara betydligt mindre formell och men mera rå. I del ett avslutats det med att jag ska enbart vara vänner med henne och försöka mitt bästa att vara det. Det var tankegången, åtminstone ett par veckor tillbaka. Jag misslyckades med att vara enbart vänner. Jag försökte att bara vara vänner, men tyvärr har jag alldeles för starka känslor för henne.

Relationen vi hade denna gång var mera personlig och djupgående på vissa sätt. Många utav mina insikter som jag skrev om tidigare, använde jag under denna period av skrivande. Tyvärr, tror jag att perioden är över och att vi kanske är klara för gott. Det är något som jag har velat men ändå inte. Fast, jag tror inte att jag vill lämna relationen så här, det känns som ett otroligt tråkigt avslut, men jag förstår henne, å andra sidan vill jag inte alls att vår relation ska vara över. Om vår relation ska ta slut vill helst att hon ska släppa vår konversation och inte prata med mig längre, så jag kan gå vidare men personligen skulle jag aldrig kunna lämna konversationen, eftersom jag verkligen gillar att prata med henne; jag tror att jag skulle kunna prata i timtal med henne om jag bara fick chansen. Med det här sagt, jag vill inte att det ska vara över.

Fördjupande relation

Denna gång tror jag att vår relation blev mer personlig än tidigare gången. Jag kände att jag fick en bättre inblick i hennes liv, kanske fick hon det i mitt till och med. Det kändes som hon var mera ärlig och öppnade upp sig. Till exempel små grejer, en sådan liten grej var att jag fick reda på att hon var 165,5 cm lång, vilket jag inte visste tidigare.

Alicia hade precis blivit tvungen till att betyda tid på hennes arbetsschema, normalt sätt jobbar hon eftermiddag till natt men (som jag förstår det) nu jobbar hon skiftande pass. Ena veckan som tidigare, eftermiddag till natt men nu också andra veckan, morgon till eftermiddag. Vi pratade ganska djupgående om allt runt om kring situationen. Fanns det något hon kunde göra, hon nämnde att hon skulle tjäna mindre pengar för mera timmar arbete på grund av det också. Konversationen ledde vidare till att diskutera hur Volvofabriken var som arbetsplats, hur hennes mamma och pappa hade blivit behandlade där. Hur arbetsplatsen kändes korrupt, hur cheferna var. Det kändes som jag fick en inblick i hur hennes liv såg ut och hur hon kände för saker.

En oväntad vändning i vår konversation var när Alicia oväntat bad om mitt råd angående en afterwork med sina kollegor, något hon aldrig tidigare gjort. Hon undrade om hon skulle delta i en paintball-aktivitet med dem. Jag uppmuntrade henne, med tanke på att det kunde vara ett roligt sätt för henne att både skjuta på kollegor hon inte gillar och samtidigt umgås med dem hon uppskattar. Jag blev glatt överraskad när hon bad mig om råd.

Pärlboll

Ett litet inside skämt vi har haft är om pärlbollar. Alicia har, i vad som känns som varje dag gått och köpt en pärlboll från automaten på jobbet, ofta har jag skickat för att påminna om att köpa en pärlboll. Eftersom hon köpte så pass många pärlbollar blev det dyrt, därmed

föreslog jag att hon skulle köpa ett paket och ta med till jobbet i stället. Hon tog initiativet till att köpa ett paket, hon åkte till Ica Maxi, men det som var udda var hur hon tog en bild på parken bredvid mig. Anledningen till att det var udda är att hon aldrig åker den vägen, jag frågade henne om varför hon tog den vägen och då sa hon att det bara blev så. Jag undrade om det kunde vara ett subtilt sätt för henne att visa sitt intresse.

Vid ett senare tillfälle, sa jag som vanligt åt henne att köpa en pärlboll, faktiskt fem denna gång. Då sa hon att hon var pank och undrade om jag swishade för dem. Jag svarade med att jag kunde göra det. Min tanke här var lite splittrad, antingen ville hon att jag faktiskt skulle swisha henne eller var det bara en del av vårt skämt. Jag visste inte om jag vid den stunden skulle faktiskt fråga om hennes nummer eller om jag bara skulle fortsätta med det möjliga skämtet. Förmodligen var sanningen någonstans mitt emellan. Jag vet inte om hon flörtade med mig, eller var det bara min tanke som antog att det kanske kunde vara det.

Roligt nog sa hon att hon har tröttnat på pärlbollar nu.

Fina ögon

I del ett nämns det att jag aldrig aktivt gav henne komplimanger. Efter vi började prata igen var planen att faktiskt försöka vara vänner. Medan jag skrev på del ett insåg jag att jag inte hade varit jätteschysst mot henne. Därpå tänkte att jag ska mer eller mindre säga förlåt för mina handlingar.

En sak som jag faktiskt kände mig elak över var att jag inte hade sagt att hennes hår blev fint efter hon hade färgat det. Jag bestämde mig för att göra det. Då skrev jag något i stil med, jag har glömt säga det men ditt hår blev verkligen fint när du färgade det, du passar bra i det. Vilket hon uppskattade och sa att hon hade funderat på att färga om det. Jag sa sen också att hon verkligen passar i mörkt hår eftersom det fick hennes ögon att stå ut och att hennes ögon är väldigt fina. Det uppskattade hon också, och sa att hon hade gärna haft bruna i stället. Var på jag svarade att på skämt att jag kunde fixa en tid hos doktorn så vi kunde byta. Därefter kunde jag inte riktigt hålla mig från att fortsätta ge komplimanger här och där, det var utför därifrån.

Alien-filter

Alicia skickade en bild på henne där jag kommenterade att hon såg söt ut. Sedan skickade hon en bild som hon ofta gör med Alien-filtret. Där jag skrev "Shoutout till Alien Alicia". Vilket hon inte uppskattade, jag skickade två svar. Ena skrev jag att jag faktiskt gillade Alien Alicia, men jag insåg att det kanske inte var det bästa meddelandet att skicka. Andra skämtade jag, fast jag var också seriös om att jag hoppades på att vi kunde gå tillbaka ett par meddelande tidigare, och att jag inte menade vad jag skrev. Varpå hon sedan svarade: "Bäst så".

Avslut på relation?

Jag kände att vår relation behövde röra sig vidare, jag ville inte vara hennes vän och jag visste inte vad hon ville. Därmed frågade: "Jag fattar inte riktigt, vad är du ute efter? Vad är det du vill?". Anledningen till att jag skickade detta var på grund av att jag anser Alicia till att vara dålig på att kommunicera om faktiskt vad hon känner och tycker. Var på hon svarade: "va?". Jag medger att frågan kanske kom lite plötslig men hon måste fattat vad jag menade.

Därefter skickade jag en video, i videon sa jag något i stil med, det jag försökte fråga var, kommer vi någonsin vara något annat än vänner? Vi har ju ändå fortsatt snacka och jag skulle gärna träffa dig i verkligheten. Jag tycker om att skriva med dig, tycker du är vacker och spännande. Jag vill inte bara vara din vän och du fortsätter ändå skriva med mig så tänker jag att det finns något intresse där. Det här meddelandet har hon inte öppnat, men jag antar att hon faktiskt har tittat på den ändå, på grund av att hon agerar precis som förra gången jag frågade henne på en dejt.

Det är otroligt frustrerande att så fort jag uttrycker några starkare känslor, så försvinner hon. Precis som förra gången skriver hon inget och ignorerar det. Enligt mig, är det inte ett bra sätt att hantera situationer. Jag förstår att det kanske ändå inte är det hon ville, hennes meddelandet är tydligt. Allt jag vill är att hon ska säga något. Denna gång tar det inte lika hårt på mig som förra gången, men ändå är det tufft. Förra gången var det knappt hanterbart, medan denna gång var det betydligt mer stabil men fortfarande labil. Jag ska säga att jag inte riktigt förstår henne och hur hon går till väga att göra sina val. Ibland tror jag till och med att Alicia själv inte ens vet vad hon vill.

Efter att hon inte svarat på mitt meddelande väntade jag, hela söndagen och på måndagen bestämde mig till slut för att skicka ett meddelande. Meddelandet var rätt ärligt men också kanske inte min bästa sida fram. Det jag skrev var: "snälla snälla snälla, gå ut med mig bitch, vad behöver jag göra för att du ska gå ut med mig?". Det fanns många idéer på vad jag ville skicka. Meddelandet var en kombination av flera meddelanden. Jag ville att meddelandet skulle vara lite roligt, lite seriöst och ärligt. Att säga snälla flera gånger om är roligt, vädja om något är kul i allmänhet, sen lite seriös med att jag vill att hon ska gå ut; att skriva bitch var något som jag seriöst övervägde i flera timmar. Det var rätt ärligt att säga bitch, men samtidigt är det respektlöst, jag borde inte använt det ordet, jag var bara väldigt frustrerad över att hon gjorde exakt samma sak som tidigare och vägrade svara. Sedan var jag ärlig och undrar faktiskt vad jag behöver göra för att hon ska gå ut med mig. Jag vill förtydliga att min avsikt inte var att vara respektlös mot Alicia. Jag inser att jag uttryckte mig dåligt tidigare. Det jag egentligen menar är att jag har funnit Alicias sätt att hantera situationen vara särskilt utmanande och det har skapat en hel del frustration för mig.

På tisdagen, hade hon fortfarande inte svarat på något. Det tyckte jag var jobbigt, det fick mig att bestämma mig att skriva ett till meddelande. Jag skrev: "Okej jag fattar, det har gått två dagar nu. Hoppas nya schemat inte är allt för jobbigt och vad tycks om mina nya blommor!?". Meddelandet skrevs i förhoppning till att hon skulle svara igen, tyvärr tror jag inte att hon kommer göra det.

Varför så uppslukad?

Något jag inte riktigt förstår, hur kunde jag bli så uppslukad av en person jag aldrig träffat, aldrig hört säga ett enda ord. Det förbryllar mig. Vet jag ens vem Alicia är på riktigt? Kanske är det för att jag har delat med så mycket av mitt liv med henne?

På sätt och vis kan jag säga att jag delat mera av mitt liv med Alicia än vad jag gör med mina kompisar. Jag skickar bilder på mig när jag är i skolan, hemma, i Stockholm, lagar mat, är på gymmet och så vidare. Mina kompisar normalt sätt får endast se en eller två utav dessa sidor av mig. Medan, Alicia har fått vara med på allt. Jag pratar mycket med mina kompisar, vissa ut av de har jag förmodligen spenderat mer tid med än jag gjort med mina syskon, men

ändå delar jag aldrig så mycket som jag gjort med Alicia. Hon har fått mig till och med att skriva ett helt dokument, där jag försöker att förbättra mig som person. Men är det här svaret, det vet jag inte?

Meddelande till Alicia

Från början när det här dokumentet skapades fanns det inte på tanken att du skulle få läsa den, men nu känns det som att vår relation är över och därmed kan ge en inblick i mig och kanske fungera som ett förlåt samt en tankeställare.

Som ett sista avslut, tycker jag att du på riktigt ser bra ut i alla lägen, med smink, utan och till och med söt med Alien-filtret. Du är en utav de finaste människorna jag sett.

Jag vet att jag gärna ger råd utan att du har bett om dem men snälla, fastna inte på Volvo, åk till Stockholm och gå på lite sightseeing; du kommer förhoppningsvis inse att staden är fin.

Börja plugga, oavsett om det är Göteborg, Stockholm eller något annat. Jag tror att du kommer uppskatta dagen mera på så sätt, men glöm inte bort att plugga inför HP.

Jag hade verkligen sett fram emot möjligheten att dela delar av mitt liv med dig, att visa dig de platser som betyder mycket för mig. Visa sådana saker som landställena min familj har. Fjällbacka, en charmig liten stad där utsikten är bokstavligt talat värd guld. Trots att det är det ultimata hemmet för snobbar, är charmen i luften och den utsökta fisken och skaldjuren (även om du kanske inte är så förtjust i dem) gör det till en minnesvärd plats. Eller Landsort, ett idylliskt litet hus på en ö i Stockholms skärgård, en perfekt plats för att verkligen koppla av och njuta av stillheten. Och sedan Kläppen, där min mamma har hjälpt till med att rita huset, erbjuder en annan form av flykt och äventyr i form av skog och skidor. Jag hade hoppats att kunna dela dessa upplevelser med dig. Självklart finns det annat som man kan göra än att bara resa till landställena men det är en rolig omväxling till vardagen. Precis som jag hade velat att du fick träffa mina katter; de hade jag hoppats på att du någon gång skulle få träffa. Höra Sigges otroligt pipiga röst eller bara få klappa Nikes mjuka päls. Jag förstår att det är väldigt förhastat att säga sådana saker som detta, men vem vet vart relationen kunde ledd till?

Jag säger det en gång till och kanske sista gången: förlåt! Jag tycker att jag inte varit den bästa personen, lycka till i livet! Om du någon gång ändrar dig och vill ge mig en chans finns jag här och lovar att göra mitt bästa.